

Café 't PUTJE – een volksgebeuren

door Michel CAPON (+)

RENE DUMON

Was in feite de regelmatigste klant van 't Putje. Iedere dag rond hetzelfde uur kwam René (°1901) zijn Perle Coulier consumeren, langzaam met veel smaak en kleine slokjes, was het een genot om te zien hoe hij zijn eigen glas, met een zeker kunst, ledigde.

Als elektriker was hij werkzaam bij de N.V. Ostend-Plage, concessionaris van de bad-installaties onder de Oostendse zeedijk (1).

Renè was een gedegen man zonder al te veel grote woorden. En toch wat hij zegde, hield altijd steek. Daartoe had René wonende in de Rentenierstraat 20 alhier, het vermogen en de gave om onnoemelijk veel uit zijn geheugen te kunnen putten.

(1) Coene Leen. De badinstellingen, Lange Nelle 1998 blz.134 à 143

DANSORKEST 8 – UREN HUIS

*Wat muziek is voor het oor, moet de dans het oog bieden
Henri Borrel*

Ieder zondagavond kwamen de muzikanten van het dansorkest van het Acht Uren huis in de Langestraat hun dorst lessen na het sluitingsuur. De orkestleider was Florent VANDERBEKE (°1910). Andere leden waren Roland DEPOORTER (°1921). Hij was belastingsbediende in de Christinastraat 113. Ook Alfons LONCKE (°1928) was aldaar werkzaam maar dan bij de dienst Domeinen en Registratie. Verder was er ook nog de batterist Georges BINAME (°1920). Ze kwamen naar De PIT, naar ze zelf zegden, om een fijnsmakige Perle 28 uit het vat te nuttigen.

Tussenin werd er nagepraat over de eventuele moeilijkheden van de verlopen muziekkavond. Ook de muziekstukken voor het volgende optreden werden aangekaart. Er was natuurlijk ook tijd voor het opnieuw tot leven brengen van de voorgevallen grappen en de humoristische gebeurtenissen. Om maar eens zo'n voorval te noemen, al is het enkele jaren nadien gebeurd.

Een chef-controleur wonende in Brugge en werkzaam in Oostende, Marcel VANDENBROUCKE, was zijn naam, nam nogal graag het hoge woord en was niet vies van overdrijvingen en van zelfs grootspraak. In zoverre zelfs dat men de indruk had, dat hij zichzelf nog begon te geloven ook. Een van zijn vele kwaliteiten was o.a., naar zijn zeggen uiteraard, de cultuur van het hoogdansen. Wat hoogdansen ook al mocht betekenen, hoe en wat dan ook ! Kampioen was hij zelfs van de Brugse dansacademie. Aan zijn ondergeschikte fiscusbedienden had hij al vertoningen dienaangaande laten bewonderen.

De Brugse chef-controleur kreeg de wonderlijke inval – zo poneerde hij toch – om ondergeschikte ambtenaar, Roland DEPOORTER, met een avondbezoek in het 8 – Urenhuis te komen vereren. Hij zou de gelegenheid te baat nemen om de Oostendse en Engelse aanwezigen te laten genieten van een unieke kwaliteits dansdemonstratie.

Zoals gebruikelijk werd ook het nummer "We gaan naar Zandvoort al aan de zee we brengen koffie en broodjes mee, enz." opgestart.

Het was de bedoeling dat iedere man met zijn vrouwelijke partner op zijn rug al huppelend de dansvloer rondtoerde. Met tussenpozen stopte de animator, Roland DEPOORTER, de muziek waarbij dan iedereen met de dame achter hem van partner moest verwisselen. Animator Roland had het zo geregeld dat de nieuwe danspartner van de Brugse chef-controleur van de fiscus een méér

dan dikke Engelse touriste werd. En nu kwam het. In plaats van de korte dansperiode bleef het orkest maar verder spelen zonder pauze. U kunt gaan denken.

Een goed gekende belastingcontroleur met een dikke madam op zijn niet al te brede rug al rondtoerend op de dansvloer, tot hij niet meer kon en hij het er bijtje moest bij neerleggen. De zogezegde krachtpantser struikelde eerst met zijn dikke madam. De valpartij viel nogal mee. De fiere fiscusman stond terug op en poogde zich te herpakken met de Engelse madam. Helaas voor hem, de dikke madam woog nu dubbel zo veel en opnieuw viel dansdemonstrant Marcel met de madam boven op hem. Wat een gelach, wat een hilariteit ! Een dikke madam goed voorzien van borst en kont lag bovenop de belastingcontroleur, die er niet meer van onder kon. Met veel getoeter en muziek werd hij door de andere omstaande mededansers vanuit zijn netelige en hachelijke positie, toch nog gered.

Naar verteld werd bleef het in Oostende bij die ene demonstratie.

(wordt voortgezet)

Een ander orkest, dat van Adolphe Dorchain, dat ook jarenlang optrad in het Acht Uren Huis